

ЮНАК

СВЯТО ЮРІЯ

т р а в е н ь ♦ м а ю

1981

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і потвердженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за кожнорічне переслання точних адрес і за збирання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані влатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані влати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані влатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виелімінувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.**

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуни і Пластунки в Торонті!

**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

**КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.**

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

ЗМІСТ

- 2 Любов до Бога і пластова юнацтво Подруга Гребля
- 3 Мати М. Руденко
- 25-те травня 1926 року М. Ситник
- Повідомлення ч. 3 ГПБ ГПБулава
- "Доки в серці живуть матері" М. Зацеркляний
- 4 Сучасні визначні українці: Пл. сен. Степан Сулик — О. Н.
- Митрополит УНЦеркви у США О. Н.
- Рік Романа Завадовича **
- 5 Святий Юрій **
- 6 Молоде перо: Перші Організаційні Сходини
- для Сприяння виконання Гельсінкських угод
- "Золота Булава"
- Юнацтво в таборі
- 8 Перший порядковий синод владик УКЦ
- в Римі Роман Цурковський
- 9 Другий водний мандрівний табір на Поліссі
- (продовження) М. Логаза
- 12 Прометей та орел Ю. Яриш
- 13 "Лісова Школа" — "Школа Булавних" **
- 15 Треба нам знати: Українська гімназія в Європі **
- 16 Морський табір Гарячна, ЧМ
- 17 Молоде перо: Найприємніша подія в моєму
- житті Олесь Бутенко
- 18 Преса для старшого пластуна **
- 19 Словогра А. В-н
- 20 Хроніка
- 27-28 Список датків на прес-фонд, Замість квітів
- на могили, Датки на Пластовий Залізний Фонд,
- Дарункові передплати

● На обкладинці: Ілюстрація Свято Юрія.
пл. сен. Яреми Козака

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:
гетьман. сноб Роман Ващук
пл. розв. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
гетьман. сноб Всеволод Онишневич
пл. сен. Олександра Юзенів
пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти
мову, як теж скорочувати й виправляти
одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними
напрямами та вимогами
юнацького віку читачів.

ЮНАК

ТРАВЕНЬ 1981

Ч. 5 (210)

РІК XIX

Інтернаціональне стандартно-серійне число,
0044-1384

ЛЮБОВ ДО БОГА І ПЛАСТОВЕ ЮНАЦТВО

Я вийшов з церкви
і засяв
тисячолітнім ореолом. (І. Калинець)

Дорогі Подруги і Друзі!

Вічна тема, але яка ж скомплікована в житті. А в юнацькому особливо. І хоч юнацтво при нагоді здобування пластових проб має обов'язок виявити якоюсь мірою докази своєї любови до Бога, своє відношення до Церкви й ознаки християнського життя, проте останніми роками це ускладнилося. Грішать наші діти й юнацтво тепер багато більше, ніж колись.

Бажання мати в житті тільки розвагу — "фан" таке всевладне, що половина кляси рішила не вчитися літератури до матури. Творчість клясиків нашої літератури для них — це жахлива нудота. Воліли б вивчати вірші та інші роди творів, наприклад, про авта, про модерні машини та інші технічні досягнення. Героїка, боротьба з лихами, психологія людини — це для багатьох молодих нісенітниця. "Героїзм" у їхньому розумінні — "щось веселе" — це повикручувати гачки у вішаках (у клясах), закрутки в туалетах, знищити глобус, розбити шибу, перетяти телефонічні дроти, зробити дірку в тканині канапи чи пописати стіни в клясах або в домівці, — оце дотеп! А вже самі Ви знаєте, які лиха трапляються у таборах, у батьківських домах.

У домівках і школах трапляються часті крадежі. А наслідком чого іншого, ніж браком любови до Бога, до батьків, є так поширене серед молоді курення, запивання алкоголем чи задурманення наркотиками?

Не зважаючи на великі технічні досягнення, на високий стандарт життя, людина забула за себе саму. Очевидно, що молодь не винна у тому, що в нашому довкіллі стільки злочинів, обману, терору, самогубств, така велика кількість божевільних, що популярною стає філософія — "усе можливе, що потрібне" — чому не красти, коли потрібно чогось, чому не забити одного, щоб урятувати кількох?

Але не згадуємо багато інших прогріхів молоді супроти Бога. Це не дає корму для росту любови. Поруч нас живуть люди, сповнені любови до Бога і ближніх, від них променіє краса і добро.

Ось у квітневому числі "Юнака" читайте поезії Ігоря Калинця. У "Вітражі" поет каже, що коли увійшов він до церкви, "мільйони сонць упали" на його "очі, руки, плечі", а від того в поетовій душі зродилися подібні яскраві переживання. Вийшовши з церкви, він відчував, що душа його запалала самоцвітом "у Даниловій короні", запеклася "чорним згустком крові" на Наливайковім лиці, він увібрав у себе духові вартості народу, здобуті за тисячоліття й збережені у Церкві; відчував, що і його душа засяла тисячолітнім ореолом. Таку вартість має для релігійної людини храм, зокрема український, що так пов'язаний з життям упродовж історії народу.

А І. Калинець народився і виростав у країні, в якій панує атеїзм, а з релігією ведеться завзята боротьба. У релігії він шукає правди, справедливості, підстави для праведного морального життя. У такі своїх поезіях, як "Святий", "Писанки", "Різдво", "Дитинство" Калинець з тугою малює образи, події, людей — свідків нашої культури, підвалин буття нашого народу. Церкви й в минулому й тепер часто руйнував ворог, але залишався завжди духовий скарб віри.

Плакаємо любов до Бога не тільки релігійними практиками, сповіддю, причастям, присутністю на Богослуженнях, щоденними молитвами, але й праведним щоденним життям, роздумами про свої вчинки, над своїми зайняттями, що вказують шляхи до Бога. А вони — це читання вартісних книжок, зокрема з релігійною тематикою, де можна пізнати християнську мораль і конфлікти та їх розв'язки на тлі любови Бога і ближнього.

У зв'язку з підготовкою до святкування 1000-річчя християнства в Україні слід би юнацтву познайомитися не тільки з релігійною проблематикою в літературі, але й з багатьма виявами релігійності в інших ділянках християнської культури України. Про це будуть гутірки в дальших числах "Юнака". А може маєте свої думки та побажання щодо святкування цього 1000-річчя? Озвіться! Присилайте свої матеріали, дописи! Скоб!

Подруга Гребля

Наливається вірою серце моє,
І вдивляється думка в невидимий корінь:
Ген селянка мадонною в небі встає —
Господинею вічних земних перетворень.

Все, що мусить померти — помре на віки.
І народиться День із новим неспокоєм.
Україно!..

З твоєї легкої руки
Не боронь мені стати твоїм перегноєм.

Хай вростають у череп шорсткі корінці,
Вибираючи з мене земне і небесне.
Прийде віщій туман,

і в його молоці
Невгасима зоря над землею воскресне.
Сонце зніме утому з натомлених рук.
Всесвіт кине на плечі блакитну кирею...
Кизякова,

солом'яна,
чорна від мук, —
Станеш ти, Україно, тією зорею.

Михайло Ситник

25-те ТРАВНЯ 1926 РОКУ

Сім пострілів, підступних і лукавих, —
На кожну літеру — один набій;
Й зоря погасла в небі голубім,
Своїм мигтінням осягнувши славу.

Сім стрілів, бо сім літер — це Петлюра;
Бо Україна — також літер сім, —
Поєднані у запалі одним
З Твоїм життям у дні лихої бурі.

І від Твоєї дорогої крові
Здавалось, почорнів старий Париж;
І ми не знали, як благословиш
Ти нас на помсту і на битви нові.

Бо ж не дзвонили дзвони у столиці.
Бо Київ плакав тільки уночі.
І вороги збирались, як сичі,
Щоб смуток вгледіти на наших лицях.

А ми, як сироти, поміж собою
Затаяно клялися на шаблях
Підняти вище жовто-синій стяг,
Що впав із рук Твоїх, разом з Тобой.

Ми несли прапор, славою повитий,
Бо знали, як і знаємо тепер,
Що наш Отаман лиш в Парижі вмер,
А в Україні буде вічно жити.

ПОВІДОМЛЕННЯ ч. 3 ГПБ УСІМ КПСТАРШИНАМ І ВСІМ ЧЛЕНАМ ПЛАСТУ ВІД 23 БЕРЕЗНЯ 1981 РОКУ

Згідно з рішенням Пленуму ГПБ від 7-го березня 1981, проголошуємо місяць травень "Місяцем Пластової Одности". Цього місяця в День св. Юрія — 6-го травня — пластові станиці повинні запалити "Ватру пластової одности".

Під час цієї ватри повинно бути виголошене коротке слово на тему пластової одности для юнацтва, а новацтву треба подати інформації про Пласт у світі. Учасники ватри повинні символічно злучитися духом — думками і почуваннями — з усіма пластунами в світі в одне нерозлучне коло.

Якщо День св. Юрія не підходить, можете відбутися подібну ватру під час Свята Весни.

В травні окремі пластуни, курені, гутірки, гнізда й рої повинні відновити або започаткувати листування з колишніми знайомими і незнайомими подругами й друзями, зокрема з тими, що живуть в інших країнах.

Доцільно післати коротку хроніку свого пластового життя, знімки й магнітофонні стрічки з розповіддю про своє пластування.

Короткі інформації про переведення "Місяця Пластової Одности" у пластових осередках просимо переслати на адресу ГПБ до кінця червня цього року. СКОБ!

За Головну Пластову Булаву:

пл. сен. Любомир Романків, голова;
пл. сен. Марта Боровик, ген. секретар.

Микола Зацеркляний

"ДОКИ В СЕРЦІ ЖИВУТЬ МАТЕРІ"

Ти вчила вже раз мене, мамо, ходити,
І ще раз навчи. Я стою. Я стою.
Я буду ходити. Навчи ж бо ходити
Двадцятирічну дитину свою.

Я виріс. Мені ти по плечі.
На руки не візьмеш, як брала колись,
Візьмусь я за плечі, сухі і старечі...
І сльози з блакитних очей полились.

Її не прохаю не плакати вперше.
Хай плаче сьогодні вона досхочу.
Люблю, коли плаче із радості серце.
Бо щастя — в такому плачу.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

**МИТРОПОЛИТ УКЦЕРКВИ — пл. сен.
СТЕПАН СУЛИК**

При кінці січня цього року Святіший Отець Папа Іван Павло II іменував, на пропозицію Синоду Українських Владик, о. шамбеляна Степана Сулика архієпископом Філядельфійської Архiepархії та Митрополитом Української Католицької Церкви у США. Хіротонія митрополита відбулася у Римі, в березні. Її довершив Патріарх Кардинал Йосиф Сліпий, а після цього при кінці місяця було введення на митрополичий престіл у Філядельфії, яке перерівав Апостольський Делегат на США.

Церква

Новоіменований Архієпископ і Митрополит С. Сулик народився в 1924 році в Україні, студіював в Україні, в Німеччині й США. Після висвячення був душпастирем у Небрасці, Пенсільвенії, Огайо, а від 1962 року, до свого іменування, був парохом у Перт Амбой, Н. Дж.

Усі пластуни в США прийняли вибір Митрополита та Архієпископа з особливим зворушенням і радістю, бо ж Він є пластуном-сеніором. Митрополит С. Сулик став членом Українського Пласту ще в Німеччині у 1947 році й залишився ним до сьогодні, як член 3-го Курення УПС. Тому ми подаємо цей факт до відома нашим читачам, зокрема нашим молодим читачам, які не раз недоцінюють вартості членства в Пласті.

Наш Митрополит, згідно з своїм пластовим приреченням, поставив Вірність Богові та Україні так, як треба, на першому місці, цим світить прикладом для всіх пластунів.

А ми, радіючи з приводу так високого посту о. Степана Сулика, бажаємо Йому, у сповнованні тяжких і відповідальних обов'язків Архієпископа і Митрополита Української Католицької Церкви в США, багато сили, рівноваги духа й Божої опіки! Ми свідомі того, що ці тяжкі обов'язки вимагатимуть однакової

уваги та любови для усіх вірних-українців, але все ж надіємося, що пластуни, а зокрема пластова молодь, буде мати особливе місце у серці свого найвищого душпастиря.

О. К.

Рік Романа Завадовича

Напевно немає багато наших юнацьких читачів, які б в новацькому віці не зустрілися й не читали віршів, казок і оповідань Романа Завадовича. А вже зокрема широко відомий серед вчорашніх новаків та новачок віршований твір п. н. "Гоца Драла".

Роман Завадович живе тепер у Чикаго. У грудні минулого року минуло 60 років його служби дитячій літературі. З того приводу українська вільна спільнота в США й Канаді проголосила Ювілейний Рік Романа Завадовича у шкільному році 1980-81.

Цей Ювілейний Рік започатковано виданням твору-казки Р. Завадовича п. н. "Карпатський чарівник", а крім того, відбуваються святкування з конкурсами, фестивалями, концертами, в програмі яких твори Ювілята, в усіх українських школах та молодечих організаціях.

За найкращі осяги будуть давати грошеві нагороди для організації чи школи, що здобула першість.

Проф. Роман Завадович закінчив середню школу в Тарнополі, а відтак студіював в університеті у Львові, щоб опісля стати педагогом. Від молодих років він пробував своїх сил у літературі. Перший свій вірш написав, маючи 17 років. Цей вірш появився у відомому дитячому українському журналі "Світ Дитини".

Література

Ціле своє дальше життя й усі свої сили посвячує проф. Р. Завадович літературі та вихованню дітей і молоді. Ще в Україні він стає найближчим співробітником дитячого журналу "Малі Друзі", а переїхавши після другої світової війни до США, — співредактором дитячого журналу "Веселка". Роман Завадович є також одним із засновників Об'єднання Письменників Дитячої Літератури. Працював він також довгі роки у "Рідній Школі", а тепер викладає в Чикаго на філії Українського Католицького Університету, як його надзвичайний професор.

Проф. Роман Завадович великий приятель пластової дітвори й молоді, якій посвятив не один із своїх віршів, і не одну сценку, тому і ця молодь його особливо шанує. У 55-річчя літературної діяльності Романа Завадовича пластуни в Чикаго наділили його "Грамотою Вдячності". А тепер пластова молодь, wraz із цілою українською молоддю, бере участь у відзначуваннях 60-річчя літературної діяльності письменника та виховника. Редакція "Юнака" сердечно вітає Ювілята і бажає йому ще багато творчої сили.

О. К.

СВЯТИЙ ЮРІЙ

Боротьбу між добром і злом, тими двома силами, що споконвіку змагаються із собою, символізує святий Юрій, який переміг злого смока своєю відвагою, посвятою, любов'ю до правди, добра і справедливості.

Легенда убрала зло у постать смока, але кожна людина має свого смока, який вимагає від неї данини і з яким треба боротися. Лицар-юнак Св. Юрій жив в дійсності за часів римського цісаря Діоклеціана. Народився Св. Юрійдесь близько 270 року по Різдві Христовім у місті Ліда в Малій Азії. Був нащадком славної родини, замолоду став римським вояком. Зустрівшись з християнами, захопився новою вірою, став проповідувати її у Вірменії, Англії та в інших країнах.

Легенда розповідає, що він під час мандрівки в Нікомедії почув про те, що люди кожної неділі мусіли посилати одну людину змієві. Св. Юрій, не вагаючись, виїхав на герць із смоком. Лицар переміг зло, тиранію і темноту.

Проте темні сили побачили, що Св. Юрій небезпечний для них, що він ширить християнство. Вони схопили його і 96 суддів судило Святого за віру у Христа. Вісім днів катували Св. Юрія, а на дев'ятий, 6-го травня 303 року, стягли йому голову. Перед смертю просив друзів, щоб його поховали в рідній країні. Друзі поховали його в Ліді, а церква зарахувала лицаря до святих.

Розповідають, що під час походів хрестоносців у Святу Землю, Св. Юрій з'явився цим воякам на мурах міста Акри. Тоді лицар Річард Львине Серце вперше вигукнув гасло: "З Богом і Святим Юрієм — вперед!" З того часу Святий Юрій став патроном лицарства і молоді.

Диктор: У 1975 році в Гельсінках зібралися представники 35-ох європейських країн, між ними й СРСР, та підписали договір, що вони постараються розв'язати всі державні непорозуміння без війни і що будуть також дбати про людські права. Тобто, кожна людина має право на свободу переконань і на вільне їх виявлення. Це право запевнює безпеку й волю дотримуватись своїх переконань у житті, а також свободу шукати, дотримувати й поширювати інформації та ідеї будь-якими засобами, і незалежно від державних кордонів. В Україні советський уряд цих прав ніколи не шанував, не визнавав. Тому 9. XI. 1976 року створилася в Україні Громадська Група Сприяння Виконанню Гельсінських Угод. Подаємо коротку інсценізацію перших сходин цієї групи. Головними дійовими особами нашої драматичної сцени є: *Микола Руденко* — письменник і поет, засуджений 1977 р. на 7 років ув'язнення і 5 років заслання. *Ніна Строката-Караванська* — мікробіолог, ув'язнена на чотири роки. *Левко Лук'яненко* — адвокат, засуджений в 1978 р. на 10 років ув'язнення і 5 років заслання. *Олесь Бердник* — поет і письменник, ув'язнений вперше від 1947 до 1956, а в році 1949 засуджений на 15 років і 5 років заслання. *Олекса Тихий* — учитель, засуджений 1977 р. на 10 років ув'язнення і 5 років заслання. *Оксана Мешко* — ув'язнена була в 1947 до 1956, а вдруге в 1980 р. на 10 років і 5 р. заслання.

Микола Руденко: Чи всі вже є? Отже можемо починати. Як ви всі знаєте, минулого року в Гельсінках Советський Союз підписав угоду із західними країнами, що буде охороняти підставові права людини. Ми всі знаємо дійсність. Нам треба цю нагоду використати.

Винодавці інсценізації: зліва: Ліда Гавришнів (Він.), Андрій Бачинський (Мон.), Гриць Смолинець (Мон.), Борислав Білаш (Він.), Марно Стадник (Тор.), Марта Пірі

(Гамільтон).

Ніна Строката-Караванська: Треба щось робити. Мусимо доказати, що справді діється в Україні. Якщо всі будуть мовчати, ця діявольська система, яка так гнобить людей, ніколи не завалиться. Ми ж тут не можемо ні писати, ні говорити, ні виявляти своїх вірувань. Тут панує неправда. Все українське тут нищать.

Левко Лук'яненко: Я не розумію, чому Україна не підписувала Гельсінських угод, як окрема держава. Як член ООН, ми мали на це право, але та советська бюрократія заборонила і не дала нам нагоди висловитися. У Москві вже існує комітет, який слідкує за порушенням Гельсінських угод. Тепер, думаю, нам треба створити окремий український комітет. Ми не можемо полагати на російський комітет в Москві. Ми ж інший народ, інші люди, говоримо іншою мовою, а найважливіше, маємо інші проблеми на території України.

Олесь Бердник: Думаю, що дуже важливе, щоб був мир між країнами, бо війна нас усіх зруйнує. Без миру ми справді далеко не зайдемо. Щоб ми щось змогли виконати, повинні ми мати довір'я один до одного. Якщо наша бюрократія не буде дотримуватися умов, не буде довір'я на Заході й вкінці не буде миру.

Ніна Строката: Треба громадської участі. Люди повинні бути свідомі, що діється. Більшість не знає про договір, ні про права, що ним гарантовані.

О. Тихий: Пресу контролює бюрократія. Більшість людей не знає нічого про український рух спротиву, про арешти, про ті злочини, що їх чинить уряд. Газети не можуть писати, що хочуть. Як совети підписали договір, вони згодилися підтримувати права людини. Що це за права, якщо не можемо писати того, що думаємо. Ми повинні домагатися, щоб цензуру скасували. Преса на Заході має велику свободу. Ми повинні мати змогу її читати. У цій пресі люди можуть висловлювати своє невдоволення, коли знаходять якусь неправильність у поведінці уряду.

О. Мешко: В який спосіб ми будемо діяти?

О. Тихий: Нам треба збирати факти: Різні приклади неправильного поступовання бюрократії.

Л. Лук'яненко: Я є перший приклад: мені заборонили практикувати в моїй професії за те, що я висловив свої думки. Мене засудили безпідставно.

О. Бердник: Я — другий приклад. Моєї останньої книжки не хотіли друкувати тому, що я, мовляв, пишу проти Советського Союзу. Якщо є право свободного вислову, то я повинен мати право друкувати свої книжки.

О. Мешко: Світличний закинули шкідливу діяльність, бо вона переписувала самвидавні твори. У слідчій тюрмі тримали її 11 місяців, бо не могли нічого знайти, за що можна б засудити людину. Вирок був жорстокий. Дали їй чотири роки ув'язнення в концтаборах. Вже у в'язниці, вона була карана штрафним ізолятором за писання протестних листів та домагання статусу політичного в'язня.

М. Руденко: На такі й інші порушення наших прав повинні ми вказувати й голосити це людям, щоб вони були поінформовані. Советський уряд завжди старається затаїти свої нелегальні вчинки й жорстокість. Знання правди в'яжеться з карою.

О. Бердник: Думаю, що інші країни повинні знати все, що в нас діється. Ми повинні писати листи, контактуватися різними способами з іншими країнами, щоб вони довідувалися, яке в Україні життя. Наприклад, написати до президента США, або до прем'єра Канади.

Л. Лук'яненко: Треба також використати еміграцію. Треба нам більше зв'язків із Заходом. Вони — наші люди там — мають доступ до радієвих програм та до західної преси.

Н. Строката: Ще одна справа — нам потрібний провідник. Думаю, що ми повинні обрати Миколу Руденка провідником і представником нашої групи. Чи всі згодні?

Всі: Так.

М. Руденко: Хай буде. Я приймаю цей обов'язок. Перш за все нам треба буде опрацювати декларацію, в якій представимо нашу мету.

Н. Строката: Але ми мусимо бути свідомі, що бюрократія буде нас атакувати. Кожний з нас мусить бути готовий прийняти на-

слідки, які можуть бути за участь у групі. Не знати, чим це може закінчитися.

(Хтось кидає каміння).

Ось вже починається. Хтось кидає камінням! (Схиляється над О. Мешко). Вона ранена. Треба дзвонити до міліції.

М. Руденко (телефонує): Чи це міліція? Нам потрібно допомогти. Хтось напав на мою квартиру. Я живу в останній хаті на вулиці Діброва.

Міліція (входить): - В чом дело?

М. Руденко: Якись хулігани камінням кидають, ранили подругу Оксану.

Міліція: Пустяки! От етово не помрёт! Напрасно беспокоїте рабочих. (Виходять).

Інценізацію написали й виконали:

пл. розв. Ліда Гавришків — заповідач, і Ніна Строката-Караванська; пл. розв. Андрій Бачинський — М. Руденко; пл. уч. Гриць Смолинець — Лев Лук'яненко; пл. розв. Борислав Білаш — Олександр Бердник; пл. розв. Марко Стадник — Олександр Тихий; пл. розв. Марта Пірі — Оксана Мешко; пл. розв. Роман Цурковський — міліціонер.

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

Курінь УСП "Побратими" проголошує стипендію на "Лісову Школу" 1981 р. Зацікавлені юнаки і старші пластуни повинні:

- 1) написати прохання до куреня УСП "Побратими",
- 2) подати свій життєпис,
- 3) залучити рекомендацію від станичного/станичної,
- 4) виказатися бездоганною пластовою поставою і визначними досягненнями у пластуванні.

Зголошення на стипендію, яка покриває всі кошти вишколу (без коштів доїзду на місце вишколу), враз із прилогами, слід переслати до 31 травня 1981 р. на адресу:

GEORGE KURITZA 837 Lincoln Blvd. # 3
SANTA MONICA, Ca., 90403

Від 25 листопада до 2 грудня 1980 р., за дозволенням Папи Івана Павла II, в Римі відбувся перший порядковий Синод Української Католицької Церкви, скликаний Блаженнішим Патріархом Йосифом Сліпим.

Вранці 25 листопада, у свято Св. священномученика Йосафата Кунцевича, Українські Єпископи відправили у Ватиканській Базиліці Св. Петра, над мощами святого мученика Йосафата, молебень до Св. Духа, в якому брали участь усі українці Риму.

Крім Блаженнішого і його коадютора Кир Мирослава Любачівського, які репрезентували ієрархію Української Католицької Церкви на рідній землі, брали участь у Синоді українські владика з Канади, Сполучених Штатів Америки, з Аргентини, Бразилії, Австралії, і з країн Західної Європи, а саме: Італії, Німеччини і Великої Британії, — всіх разом було 15 владик. З причини здоров'я не змогли прибути обидва єпископи з Югославії, один з Франції, та з Бразилії. Під час синодальних переговорів, також був присутній Його Еміненція Кардинал Владислав Рубін, Префект Священної Конгрегації для Східних Церков, який репрезентував Святішого Отця.

Першим і головним завданням Синоду було вибрати дві трійки кандидатів на владик для осиротілих — Митрополії в Філадельфії США та єпархії в Чикаго США, а також представити до вибору Папі листу імен кандидатів на єпископів — помічників для деяких українських єпархій.

Під час Синоду українські владика підготували спільний і формальний документ-статтю, в якій торжественно проголошується "Неважність т. зв. "Львівського Собору" з 1946 року". На цим Соборі примушений більшовицькою владою український клер (без єпископів) проголосив знесення Берестейської Унії з 1596 р., (яка злучила Українську Католицьку Церкву з Апостольським Престолом) і приєднання Української Католицької Церкви до Православної під проводом Московського Патріарха. Зате члени Українського Синоду взяли під увагу ситуацію Української Церкви на Рідній Землі, підготували відповідний план акції в обороні віри віруючих, а спеціально в обороні прав вільності Української Католицької Церкви Східного Обряду. Отці Синоду також вислали до переслідуваних вірних в Україні і на заслання, заклик, щоби підтримати

їх в боротьбі за їхню віру і Церкву.

Головними темами Синоду були: Підготовка до ювілейних святкувань 1000-річчя Хрещення Русі-України; загальні впливи й співпраця з Українською Православною Церквою в діаспорі; релігійні і священничі покликання; підготовка літургічних книг, перекладених на українську й інші мови; завдання світських людей в церкві; і вкінці, завдання української родини в теперішнім світі.

В неділю 30 листопада українські єпископи ще раз зібралися разом з Блаженнішим Патріархом Кир Йосифом при вівтарі катедри Св. Софії, щоби відправити Святу Літургію. На Службі Божій, де прибули всі 15 владик, також були присутні численні українці, а між ними студенти-питомці Української Папської Малої Семінарії, деякі питомці Великої Семінарії ім. Св. Йосафата, питомці УКУ (Українського Католицького Університету) та багато інших.

Першого грудня Святіший Отець Іван Павло II прийняв на приватній аудієнції Блаженнішого П. Кир Йосифа й усіх Отців Синоду, на якій Блаженніший, прочитавши українською мовою слово привіту Папі Іванові, подарував йому бюст з бронзи (його виконав наш український мистець і скульптор п. Лев Молодожанин). Після того в першій годині в залі Апостольського Палацу відбулася зустріч Святішого Отця з цілою українською спільнотою, яка перебуває в Римі, около 300 осіб, на якій Папа виголосив промову українською мовою.

Опісля Святіший Отець уділив присутнім вірним своє Апостольське Благословення, разом з усіма Українськими Владиками.

Синод Українських Католицьких Єпископів закінчив свою працю у вівторок 2 грудня 1980 р. з рішеннями, які представив Комісії Єпископів та своїм поодиноким членам.

"Перший Порядковий Синод Українських Єпископів — як пише італійська газета "Іль Темпо" з 4-го грудня 1980 р. — очолений Блаженнішим Львівським Архієпископом Кир Йосифом Сліпим, представляє наріжний камінь в самоуправі Української Католицької Церкви, а головне в рисах і традиціях Східної Церкви і в душі постановів II-го Вселенського Ватиканського Собору".

Роман Цурковський

Час: 3 тижні, у липні 1932 року.

Організатори: новостворений курінь старших пластунок (абсольвентки гімназії СС Василянок і УПТ).

Траса: Від Ковля до Білого Озера та сама, що минулого року, а далі — Білоозерським каналом до Дніпрово-Бузького каналу, Дніпрово-Бузьким каналом до ріки Мухавця, а Мухавцем до Берестя над Бугом.

Залога: 3 човни — “Хортиця”, “Беркут” і “Скоб”.

Провід табору: комендант — проф. Северин Левицький (Сірий Лев) і його помічники д-р Роман Могильницький — таборовий лікар, і учителі-пластунки — Омелян Салик, Роман Бучко та Володимир Сліпко, інструктор плавання. Бунчужна — ст. пл. Марія Головка; писар — ст. пл. Дора Дмоховська; інтендантка — ст. пл. Ірина Шухевич; управителька кухнею — ст. пл. Стефа Тисович; і членки табору: Дарка Федак, Ліда Соколовська, Уляна С., Мері Рогожа, Лена Ріппель, Зонька Смігуровська і Люба Собота.

Стан табору — 16.

Рання молитва і наназ.

Пливемо собі, співаючи...

Програма табору і розклад дня був приблизно такий самий, як в минулому році. Та тим разом ми більше часу присвячували контактів з місцевим насе-

ленням. Це й стало причиною, що нами зацікавилася польська поліція, яка часто навідувалася до нас і перевіряла наші особисті документи.

З цієї мандрівки варто згадати поодинокі цікавіші епізоди. Перш за все залишився яскраво в пам'яті наш приїзд до села Щитина. Малий хлопчина, сільський пастушок, який мав старшого брата, на якого адресу ми впродовж року висилали книжки для села, вже від ранньої весни очікував нашого приїзду. Коли вкінці нас дочекався, то побачивши наші надпливаючі човни, бігав від хати до хати, стукав у двері й кричав: “Українці приїхали!” І знову, як і в минулому році, ціле село вилягло до нас на берег, і наша зустріч — це була зустріч справді щирих друзів, які нетерпеливо очікували нашого приїзду. Ми привезли їм багато бажаних книжок, а вони за хліб і молоко, яке ми хотіли у них купити, ніяк не хотіли прийняти грошей. Крім того, пам'ятаючи з минулого року, що ми цікавимося вишивками, подарували нам цілий поліський одяг, який ми віддали опісля до нашого гімназійного музею.

Другий цікавий епізод — це наше однокористування на березі Білого Озера, саме в тому місці, де ми таборували рік скоріше, і наша несподівана зустріч з інж. Кириченком, людиною, яка керувала меліораційними роботами на Поліссі. Сам він був із сходу України, а жив тепер в містечку Кобринь над рікою Мухавцем. Познайомившись з нами і довідавшись про напрям нашої мандрівки, запросив нас відвідати його в Кобрині, а крім того, порадив нам відвідати по дорозі в селі Камінь Шляхетський православного панотця,

“Скоб”

“Беркут”

"Хортиця"

щирого українця, що належить до рідкості в тих околицях. І саме третій цікавий епізод — це наша зустріч з цим українським панотцем і його родиною.

Була це неділя ввечері. Ми розтаборилися на березі каналу, біля порона, що перевозив людей на другий берег. Ми мали намір піти в село відвідати панотця. Та несподівано наблизився до порона візок, запряжений кінми, і саме в тому візку їхав панотець із своїм візником. Ми познайомилися і запросили їх повечеряти з нами. По вечері ми сиділи при вогнику і розмовляли, ближче знайомилися. Від'їжджаючи, панотець запросив нас усіх до себе на сніданок. Маючи визначену трасу, яку ми в тому дні мусіли переплисти, ми, залишивши в таборі одну чергову, пішли до парафіяльного дому зовсім раненько. На нас уже чекали господарі, панотець, паніматка та їхні гості, які приїхали до них на час вакацій. В дуже милій, товариській атмосфері минув нам час дуже швидко, й зробивши кілька спільних знімок, ми мусіли повертати до табору. Панотець

відпровадив нас до самого табору, а коли ми заладували човен й відпливали, він стояв на березі і в молитовному піднесенні благословив нас у дальшу дорогу.

Так зближалися ми до одного з кінцевих постів нашої мандрівки, а саме до містечка Кобриня. Кобринь, положений над рікою Мухавцем, і це найбільша місцевість, яку ми зустрічали в часі мандрівки. Ми планували залишитися в Кобрині 2 дні, відпочити, закупити потрібні харчі, а що найважливіше, відібрати з пошти листи й харчеві посилки, які, як ми сподівалися, мали надіслати нам наші рідні й знайомі. Майже 3 тижні були ми відірвані від світа, не мали ніяких вісток, тому всі ми у великому напруженні зближалися до того містечка. На берегах ріки помітний був децю більший рух, а частина берегів була заросла густими кущами. Нараз із-за кущів посипалось на нас каміння. Наш лікар д-р Могильницький, який мав дозвіл носити зброю, вистрілив один раз у повітря, а тоді скочив у воду й почав плисти до берега. Кидання каменів припинилося й ми поплили далі. Перепливши попід залізничний міст, ми побачили на березі, збоку міста пристань, на якій виднів напис: "Поліцейний спортовий клуб". Залишивши цю пристань за собою, ми відпливли багато далі й розтаборилися на протилежному від міста березі ріки. Поставили рядом

В гостині у православного панотця в Камені Шляхетському. Сидять в першому ряді зліва: Дарна Федан, Ірина Шухевич, Мері Рогожа, Люба Собота; другий ряд: Уляна С., Сірий Лев, Паніматка, Панотець, Марія Головна, д-р Роман Могильницький. Стоять: Зонька Смігуровська, гість Стефан Тисович, гість Роман Бучко, О. Салин, Лена Ріпель, В. Сліпно і Л. Соколовська.

Таборова кухня.

Сніданон.

над берегом 6 шатер, збудували кухню. Чергова забралась до варення обіду, бо це було саме полудне, а ми порядкували свої речі. Тоді приїхали на роверах до нас два польські поліцаї, перевірили наші документи й усіх нас почислили й списали. В короткому часі після їх відходу ввійшов на терен нашого табору якийсь мужчина, зблизився до нашої кухні,

березі ріки видно було поліційну станицю. Ми всі свистали свиставками й багато людей збіглося на протилежному березі та приглядалося тому, що діялося. Біля поліційної станиці було зовсім тихо, ніхто навіть у вікно не виглянув. Тоді дві наші таборовички сіли в човен, щоби переплисти ріку, а тут десь узявся поліційний каюк, який загородив їм дорогу. Тоді одна з них непомітно скрилася в корчах і в той спосіб дійшла до залізничного мосту, а мостом перейшла на другий бік. Вона забігла на поліційну станицю й тоді щойно показалися поліцаї, які сіли на ровери й їхали в нашому напрямі. Напасники, побачивши поліцію, втікли, але заявили, що вони допадуть нас в дальшій дорозі, а тоді ніхто з нас живий не вийде.

Наш табір був зовсім зруйнований, а один з наших мужчин — Роман Бучко, мав розбиту термосом голову. Ми взялися тамувати йому кров й бачили, що треба везти його до лікарні. Несподівано побачили надпливаючі два

В гостині в інж. Кириченка. Перший ряд зліва: сл. п. Роман Шухевич, за ним його дружина Наталка і сл. п. Юрно Березинський; перший зправа — сл. п. Юрно Шухевич; посередині — сл. п. Сірий Лев та інж. Кириченко.

подивився, що в казанах вариться, а тоді копнув ногою кухню і вона завалилася. То був знак для групи напасників, які були скриті в кущах. Вони, маючи в руках великі дрючки, взялися руйнувати наш табір, а діставшись на терен нашої кухні, кидали консервами і пушками з харчами. Ми всі станули до оборони, вхопивши в руки наші весла. Зачалася завзята боротьба. Нас було 11 молодих дівчат і 5 мужчин, а напасників було, приблизно, стільки само. Як потім показалося, це були польські "стшельци", які викрикували, що вони пам'ятають 1918 рік і що вони не дозволять нам вивіщувати синьо-жовтих хоругвок, які видніли на наших шатрах. На протилежному

каюки. Яка була наша радість, коли в одному каюку побачили нашого старшого пластуна Чорноморця Романа Шухевича (пізнішого генерала УПА Тараса Чупринку), з його дружиною Наталкою, а в другому, його брата Юрка, теж пластуна Чорноморця, з Юрком Березинським, братом Наталки. Побачивши наш розбитий табір і довідавшись від нас про цей ганебний напад, вони допомогли нам зібрати наші речі й ми вже всі разом переїхали ріку й розтаборилися в stodolі одного місцевого вчителя українця, який дізнавшись про те, що нам притрапилося, запропонував нам свою поміч.

Тепер було вже нас 20-теро. Ціле пополудне таборували ми вже разом, ділилися своїми враженнями, а ввечері вибралися у відвідини до інж. Кириченка, який нас запросив до себе ще на Білому Озері.

У нього зібралися представники місцевих українців і ми спільно провели цілий вечір. Вони перепрошували нас за ту неприємну пригоду, яка стрінула нас в їхньому місті, а ми тішилися зустріччю з ними й обіцяли завжди бути з ними в контакті. З того вечора залишилася нам пам'ятка, спільна знімка, зроблена на сходах вілли інж. Кириченка, де на найбільш видному місці сидить наш славний Друг Роман Шухевич, а по середині Сірій Лев та інж. Кириченко.

Повернувши до табору, ми при вечірній збірці попрощали нашого коменданта Сірого Лева, який мусів від'їхати до Львова, а на другий день попрощалися з нашими славними друзями Романом, Наталкою і двома Юрками, які мали інший напрям своєї мандрівки. Ми пустилися в дальшу дорогу, тепер уже під проводом нового коменданта д-ра Могильницького. Ніхто на нас більше не нападав і ми щасливо доїхали до Берестя над Бугом, що був

На станції в Новлі — повертаємось до Львова.

кінцевим пунктом нашої мандрівки. Зложивши в спортовому клубі наші човни на переховання, ми поїздом повернули до Львова. Ці два мандрівні водні пластові табори на Поліссі залишилися у пам'яті всіх учасниць і учасників на ціле життя.

Скоб!

пл. сен. Марія Логаза

Таборова дрібнича.

Щоб легше запалити вогонь, треба вистругати тріски в патилах і вкласти їх в гніздо.

Подала ст. пл. Н. Оdejинська.

ПРОМЕТЕЙ ТА ОРЕЛ

До титана Прометея, прикутого до скелі, обідньої пори, як завжди, прилетів орел та й став йому довбати ребра й серце розбивати...

Прометей зблід. Але з його зціплених вуст і цього разу не вирвалось жодного стогону...

І раптом вперше за багато років Орел заговорив. Це був старечий клекіт:

— Прометею, відверто кажучи, мені в печінці сидить твоя печінка. Коли б не суворий наказ Зевса, давно кинув би я цю страву... Замолоду постійне обіднє меню — як делікатес було. А тепер мене на дієтичне тягне... Думаєш, я до рідного гнізда зараз полечу? Еге ж... Гайну мінеральної водички попийти!..

Та й вогонь твій, щиро кажучи, гарна штука. Якось вівчарі ватру не загасили, так я погрівся холодної ночі. Тепло, мов під сонцем у полудень!

А чого б тобі, Прометею, не покаятись? Апелюй до самого Зевса — бог простить! А там, дивись, ще й за довготерпіння подарує оливний гайок на схилах Олімпу...

Може, й мене колись за добру пораду згадаєш?.. Приятелювати станемо!

Прометей мовчав...

Десь далеко внизу, у долині курились вогні. Люди пекли хліб, зігрівали дітей. При смолоскипах сміливо йшли крізь темряву ночі. Той вогонь, якого він, Прометей, без дозволу взяв у богів і подарував людям, робив свою добру справу. І чого варте було поруч з ним базікання Зевсового Орла?

...Орел хижо втупився в обличчя титана:

— Гребуєш навіть слово мовити! Що ж... Наступного обіду добалакаємо!..

Обважнілий Орел знявся у повітря і взяв курс на мінеральні джерела.

Юрій Ярмиш

Як і минулими роками, влітку 1980 р. відбулися в Гантері в горах Кетскіл міжкrajові вишколи інструкторів юнацьких таборів, що їх організують і переводять референти ЛШ і ШБ при Головних Булавних УПЮ.

У “Лісовій Школі” таборували 24 юнаки та старші пластуни під проводом пл. сен. Романа Копача та інструкторів: пл. сен. Петра Содоля, пл. сен. Руслана Расяка і пл. сен. Петра Пясецького. Рівночасно з вишколом “Лісової Школи” відбувався вишкіл бунчужних, в якому взяло участь шість пластунів. Учасники прибули з Чикаго, Вашингтону, Філядельфії, Клівленду, Парми, Ньюарку, Сіракуз, а також з Торонта і Монтреало (Канада). Це вже був шіснадцятий з черги вишкіл, який досі перейшло близько чотириста пластунів не лише з терену США і Канади, але також з Аргентини, Великобританії й Німеччини. Ініціаторами того роду вишколу були члени куренів УПС і УСП “Лісові Чорти” і звичайно вони стоять у проводі та при організації табору.

У “Школі Булавних” таборувало 15 юначок і старших пластунок під проводом пл. сен. Дори Горбачевської та інструкторок: пл. сен. Ольги Кузьмович, ст. пл. М. Гнатківської, ст. пл. Христі Маців, ст. пл. Арети Бук і ст. пл. Орісі Ганушевської. Учасниці на вишкіл приїхали з міст США: Філядельфії, Чикага, Вашингтону, Ровд Айленду, Кентакі і Нью Йорку, як також з Канади з провінції Онтеріо й Квебеку.

Досі вишкіл “Школи Булавних”, що саме відбувався вдесяте, перейшло близько 250 пластунок із США, Канади, Аргентини та Великобританії. Вишкіл започаткували пластуни з куренів УПС і УСП “Ті, що греблі рвуть”,

про них спомини. Краще однак за слова промовляють тепер до наших читачів знімки з життя. Тож подаємо тим разом монтаж із обидвох вишколів, який напевно притягне увагу та викличе зацікавлення в усіх.

Спільний знімок учасників і учасниць під цервою в Гантері

Спільна “зимна ватра” у “Лісовій Школі”

Гутірна картографія

запозичивши ідею з “Лісової Школи”, але приспособлюючи її до вимог пластунок та їхніх завдань. “Греблі” організують та переводять ті вишколи досі, притягаючи до проводу кожнорчасно абсолювенток “Школи Булавних”.

Кожного року “Юнак” подає інформації про ці вишколи-табори, а учасники пишуть

Нупіль у річці

Піднесення прапору

Направа щогли

Вправи впоряду

Остання збірка

Учасниці "Школи Булавних" 1980

Остання збірка

1-ша сценка при полуденні

Гутірна про гашення вогню

Бунчужний для ст. пл. Б. Гудзян перевіряє провідників стем Снег на "Зимній ватрі"

Вправи альпіністичні

ТРЕБА НАМ ЗНАТИ...

УКРАЇНЬСЬКА ГІМНАЗІЯ В ЕВРОПІ

Чи знаєте, молоді читачі "Юнака" з неєвропейських континентів, що в Німеччині, конкретно в Мюнхені, організується Українська Гімназія, тобто середня українська школа, зі свідомством якої можна буде студіювати в усіх університетах?

З тією метою створилося окреме товариство, яке має вже тепер своїх відпоручників у всіх вільних країнах, де живуть українці. Товариство "Українська Гімназія" видає тепер постійно "Інформаційний Листок", в якому подає вістки про поступ праці для завершення тієї важливої справи, що є справа створення української середньої школи. Тепер саме проходить набір учителів до гімназії, таких, які б мали право навчання на терені Німеччини.

Програма гімназії має бути достосована до програм німецьких середніх шкіл, щоб школа мала повне признание німецьких властей. За тією програмою кожний учень мусить вивчати, крім рідної, три чужі мови. Тому однак, що учні приходитимуть з різних країн, для них має бути організоване додаткове навчання з головних предметів країни їхнього постійного життя. Навчання в гімназії має бути безплатне. Батьки будуть покривати лише кошти життя в інтернаті, подорожі до школи й за купу шкільного приладдя (книжки учні будуть діставати безплатно). Перші три роки навчання буде відбуватися у приміщеннях Українського Вільного Університету.

В усіх країнах, де живуть українці, задум такої чисто української середньої школи викликав велике зацікавлення. Тому треба сподіватися, що незабаром будемо могли повідомити наших читачів, що гімназія вже відкрита.

ВЕСЕЛИЙ КУТОК

Ловіть злодія!

Поліція вислала знімок злочинця, що втік із тюрми, у шістьох різних позах, щоб було легше розпізнати.

За кілька днів вона дістає телеграму від начальника поліції в малому містечку: "Ми вже заарештували п'яťох і є на сліді шостого".

УВАГА — Юнаки — Юначки — УВАГА Пластовий Загін "Червона Калина" влаштовує СПОРТИВНО-ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР (СВТ)

для юнаків і юначок
від 25 липня до 8 серпня 1981 р.
на "Вовчий Тропі".

В програмі:

лучництво, руханка, стрільба, плавання;

легка атлетика: біги, стрибки, мети, стусан кулею;

ігри: копаний м'яч, відбиванка, стук-пук, кошівка, метавка.

Оплата: \$185.00.

Кількість учасників обмежена.

По інформації звертатися до:

Orest Kebalo

143-20 84th Ave.

Jamaica, N. Y. 11435

(212) 526-7105

Rostyslaw Dekajlo

42-22 19th St.

Flushing, N. Y. 11358

(212) 357-5721

МОРСЬКИЙ ТАБІР 1981

25 липня — 8 серпня

STILLWATER RESERVOIR

ADIRONDACK STATE PARK, NEW YORK

У програмі табору: водолаження, вітрильництво, бортова механіка, водне лещатарство, астрономія, погодознавство, канойкарство, водне мандрівництво, пілотаж.

Учасники табору: юначки й юнаки понад 15 1/2 року життя, старші пластунки і старші пластуни.

Анкети, зголошення, точні інформації про табір:

ст. пл. Г. Чолан

8029 Shore Rd.

Brooklyn, N. Y. 11209

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED

Realtor — Insurance Agent

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666

INSURANCE:

2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Провід і інструктори МТ 80
Зліва: ст. пл-ни: Ігор Федорович, Ігор Терлецький, Віктор Нучинський, Ераст Гафтинович, Юрко Шипайло, Ляро Чолган, Андрій Дзерович, ст. пл-на Рома Криштальська, ст. пл-на Доня Савчун, ст. пл. Ігор Савчун — капітан.

На знімну брану: ст. пл. Ігоря Тарнавського, ст. пл. Дієни Дерган, ст. пл. Аді Роговської і ст. пл. Романа Стельмаха.

Палахкотить ватра, сипле іскри в темряву, а всюди тихо, лише часом хвилька моргне. Нараз якийсь чародій виводить прегарну пісню:

*"Солоний вітер, білогриві хвилі,
В даліні вітрила і скигління чайок,
Неначе русалка із глибин моря
Ти вийшла і сіла на білий пісок".*

Співає чародій про красу моря, про юнака, який самотньо мандруючи пісками якогось побережжя, надібав прегарну русалку, що співала тихо, не звертаючи на ніщо уваги. Захоплений хлопчина підкрався та сів коло неї. А вона й очей не звела. Захотів той хлопчина зібрати ноти її пісні з поверхні хвилі — ("відібрати їх від моря"), зірвався та й побіг назустріч хвилям. Але що ж він, напроти могутності моря. А коли він обернувся, то й русалки вже не було...

*"А море шуміло.
І ніби гукало,
Хлопче, даремний
Тепер є твій бій.*

*Я вернувся на берег. Тебе не було.
Жалібно скиглили чайки в даліні,
Ганяв вітер у морі запінені хвилі,
І грав на їх гривах твої пісні".*

Чародій цей — Капітан Морського Табору 1974 р., а ватра ця на острові посеред великого озера "Тихі води".

Пісня скінчилась, але постаті при ватрі немов завмерли. Всюди тихо... Цю пісню, мабуть, пам'ятаємо ми всі — учасники того табору, не чули ж ми її ніколи перед тим. Навряд, чи всі слова її запам'ятаєм, але зміст пісні пригадуватиме нам цей острів, це озеро й тих усіх незабутніх друзів з табору.

Подібні морські табори відбуваються річечно і передають традицію — культ моря — молодшим пластунам. Передаються з року в рік цікаві відомості про морське пластування:

вітрильництво, бортову механіку, канойкарство, наводне і підводне плавання. Зокрема важлива є наука, як опанувати небезпеки на морі. Але на першому місці такі стоять переживання справжнього пластового табору, в шатрі на острові, з власними руками збудованою кухнею, пристанню, щоглою і т. п. А до того, дружнє співжиття з іншими пластунами з різних сторін США.

МТ 80 гутірна.

МТ 80 — пл. розв. А. Лопатинський і пл. розв. М. Федорович.

Спитайтесь когось, що таборував на Морському Таборі, чи подобалось, чи навчився чогось? Але коли вам надто дорога тепла мамина кашка, коли страшні для вас ведмеді й вовки, навіть не питайте!

Доброго Вітру!

Гарячка, ЧМ

Найприємніша подія в моєму житті — це подорож в Україну.

Влітку 1979-го року мій тато, мама, сестра, брат і я — поїхали в Україну. Ми їхали автом з Німеччини, через Чехословаччину й Польщу. Львів був першим містом, у якому ми зупинилися. У Львові нам було приємно бути, бо ми мали багато рідних, що могли нам показати все, що варте є до оглянення. Цікаво було мені вилізти на Високий Замок і подивитися на цілий Львів. Велике враження зробила на мене церква Св. Юра. Ми якраз попали на відправу й могли добре оглянути середину церкви. Я ще в житті такої гарної церкви не бачила. Багато гарних речей ми бачили у Львові.

Ялта — при вході до палацу в Алупці. Сидять зліва: Софійна, Олесь, Данило Бутенні.

Зі Львова ми поїхали до Києва. Там ми перше побачили Софійський Собор. Над Дніпром ми бачили пам'ятник Володимира Великого. Від Дніпра ми бачили гору з Печерською Лаврою. Також бачили в Києві Золоті Ворота і дуже гарний пам'ятник Лесі Українки.

З Києва ми поїхали Дніпром до Канева. Дніпро зробив на мене велике враження, бо я ніколи не думала, що ця ріка така широка. У Каневі ми бачили могилу Тараса Шевченка. Біля пам'ятника є музей, присвячений Тарасові Шевченкові. Далі ми поїхали до Полтави, де ми перебули одну ніч і поїхали до Харкова. В Харкові ми бачили дуже гарний пам'ятник Тараса Шевченка. Харків є дуже гарне місто. Воно новіше за інші міста України, бо по Другій Світовій Війні це місто було відбудоване.

З Харкова ми поїхали до Запоріжжя. В Запоріжжі ми поїхали подивитися на Дніпрогес, про котрий я вчилася в школі. Це зробило на нас велике враження.

Пам'ятник Лесі Українки в Києві.

Пам'ятник Івана Федорова у Львові.

Із Запоріжжя ми поїхали до Ялти. Там було дуже гарно й тепло. Ми купались в Чорному морі. З Ялти ми поїхали кораблем до Одеси.

З Одеси ми поїхали до Молдавії, а тоді до Румунії й Югославії. Ми поїхали через Австрію до Німеччини, а тоді назад до США.

Ця подорож — це справді найбільш приємна подія в моєму житті.

Скоб!

пл. уч. Олесь Бутенко (12 років).

ПРЕСА ДЛЯ СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

"Листок Зв'язку УСП в США". Ми одержали зимове число "Листок Зв'язку УСП в США" під редакцією ст. пл. Марти Коломиєць, який гарно й приємно оформлений, подає цікаві для цілого старшого пластуна інформації. Там находимо адресар проводів усіх старшопластунських куренів на американському терені, обіжник реферату УСП, яким керує тепер ст. пл. Христя Панчук, новинки про курінні ради і так важливий для УСП календарець подій до осені 1981 р. Тираж 500 примірників.

У своїй вступній статті редакторка повідомляє, що "Листок" має бути інформативним, але крім потрібних вісток буде подавати також дописи, пляни праці куренів та все, що цікавить наших старших пластунок і пластунів.

Бажаємо редакторці та її помічникам успіхів у їхній праці та чекаємо нетерпеливо на чергове число "Листка".

"Призм" — Вісник СУСТА в США — відновив тепер свою періодичну появу під редакцією старшого пластуна Романа Юзенева. Журнальчик в гарному технічному оформленні (друкований у "Свободі" та коштом УНСоюзу) є інформативним листком зв'язку для українських студентів з терену США. Він на 90% писаний англійською мовою, містить поточні інформації, оголошення студентської активності, вістки про студентські пляни й одну-дві статті на актуальні теми. Тираж 1000 примірників.

"Інформативний Листок СУСТЕ" (Союз Українських Студентських Товариств в Європі) приходить до нашої редакції тепер періодично, виходить в Римі. Подає інформації про українське студентське життя в Європі, але також про студентів на інших континентах, особливо на американському. Повідомляє про пляновані імпрези, пляни праці, наради тощо.

Друкований не так технічно гарно, як попередні два видання, але усі вістки в ньому, статті, весь матеріал тільки українською мовою. Редагують цей Листок знову таки старші пластуни: А. Єнкала і М. Лоза.

ДО НАС ПИШУТЬ... ВІД РЕДАКЦІЇ:

Дуже запізнено, бо щойно з початком березня на адресу редакторки прийшла зворушаюча своїм змістом листівка з чужої і далекої Чехословаччини. Радіємо, що "Юнак" заходить і туди та що має таких вірних читачів.

З НАГОДИ ВІНЧАННЯ НА ПРЕС-ФОНД "ЮНАКА"

Під час гостини з нагоди вінчання ст. пл. Анни Ностів і Романа Гривнана, що відбулося 16 серпня 1980 року в Лестер, Великобританія, зібрано на прес-фонд "Юнака" 16 фунтів.

А на весіллі ст. пластуни Люби Стасюн і сумівця Тараса Цинтора, що відбулося також 16 серпня 1980 року в Манчестер, зібрано на прес-фонд "Юнака" 19 фунтів.

Вінчання Люби і Тараса відбулося в Церкві Пресв. Богородиці, вінчали молодят о. крилошанин Ярема Гаврилюк та о. Євген Небесняк. Весільна гостина відбулася в Домі Української Молоді.

Ані й Романові та Любі й Тарасові — двом новим українським родинам — шлемо радісні вітання й сердечні побажання щасливого, повного змісту й краси та любови особистого родинного щастя та гармонійного його пов'язання з українською громадою, з цілим народом.

Многая Літа! Скоб! Редакція

Ст. пл. Люба Стасюн і
Тарас Цинтор

Ст. пл. Анна Ностів і
Роман Гривнан

А для наших молодих читачів, до яких слова привіту на листівці призначені, хай бажання в ній висловлені дадуть децю до надуми!

Ось зміст привіту та побажань:

"Милі працюючі дівчата і хлопці!

На наше прадідне свято Різдва, під Новий 1981 рік, дуже-дуже сердечно Вам бажаю, "щобисьте" наші свята прожили весело та в повнім здоров'ю. А в Новім Році, щоб було менше зневіри, розчарувань, наркоманів та відступників від свого рідного!

На все, все, що добре та тільки наше!

СКОБ! Кличе до Вас

(підпис нечиткий).

СЛОВОГРА

(Настільна гра для науки й розваги).

- ОЖЕЛЕДЬ** А) морожений десерт, Б) верства льоду на поверхні землі, В) велика купа соломи, сіна тощо, Г) льодова гора на морі.
- КОНОПЛЯ** А) місце, де напувають коней, Б) господарська рослина (джерело волокна), В) баня церкви або будинку, Г) болотяний птах.
- МИТО** А) коралі або перли, нанизані на нитку, Б) данина, яку платили монголам завойовані народи, В) оплата за перевожений товар, Г) викуп з неволі (анг. ransom).
- ПОРОН** А) хатина із зрубаних дерев, Б) тимчасовий міст, В) платформа на залізничній станції, Г) засіб транспорту (анг. ferryboat).
- ВИРИЙ** А) гурма, хмара бджіл або інших комах, Б) поширена трава-бур'ян, В) країна, куди відлітають птахи на зиму, Г) місце, де вода крутиться (анг. whirlpool).
- КОЧЕРГА** А) знаряддя для догляду печі (на дерево або вугілля), Б) велика купа снігу, В) рід повоза чи карети, Г) гора з плоским верхом.
- СКИБКА** А) дитяча гра, Б) затискач до паперів (анг. paper clip), В) шматок хліба, кавуна тощо, Г) друкарський знак (анг. parenthesis).
- ЯСЕН** А) повний місяць на небі, Б) молодий вівчар (на Гуцульщині), В) рід дерева (анг. ash tree), Г) високе, струнке дерево (анг. poplar).
- ЛЯПАС** А) чепурун (анг. dandy), Б) удар долонею по лицю або шиї, В) кольорова смужка вздовж штанів, Г) мотузок ловити коней (анг. lasso).
- МИЛИЦІ** А) помиї, зливки, Б) паразит багатьох рослин (анг. aphids), В) рід страви (анг. pancakes), Г) підпора для людини з хворою ногою (анг. crutches).
- ЗАПОВІДНИК** А) особа, що заповідає програму імпрези, Б) природний парк, резерват, В) людина, що складає заповіт (тестамент), Г) віщун, передвісник (анг. foreteller).
- ПЕРУКА** А) довга сорочка до сну, Б) вітром наметена пісочна лава, В) штучне волосся, Г) рід альтанки (анг. arbor, bower).

ВІДПОВІДІ до Словогри ч. 4, поміщеної в "Юнаку".

Правильні відповіді є: **1Б, 2Г, 3В, 4А, 5В, 6Б, 7В, 8А, 9В, 10А, 11А, 12Б.**

Щоб ти міг якнайбільше навчитися з цієї Словогри, ось деякі додаткові зауваги до деяких гасел сьогоднішньої гри:

До 1. **ШКАНДИБАТИ**, це йти, маючи хвору або укорочену ногу. У другому значенні це — йти з трудом, ледве що йти. Синоніми: **КУЛЬГАТИ**, **ШТИКУЛЬГАТИ**.

До 2. **СИЧ**, це нічний птах, виглядом і родом дуже близький до **СОВИ**. По-англійському **СИЧ** — little owl.

До 3. **ПРИЧИННИЙ**, це розмовне (анг. colloquial) слово, яке, як іменник, означає людину, що зійшла з розуму. ("Причинна" це заголовок Шевченкового твору).

До 4. Інша назва для **КАЛАМАР** є **ЧОРНИЛЬНИЦЯ**. Дотепна гра слів (анг. pun) це **КАЛЯМБУР** (запозичене з франц. мови). Ремісник, що виготовляє шкіряні речі, а особливо сідла і упряж для коней, це **ЛИМАР**, або **РИМАР**, помічник священика в церкві це **ПАЛАМАР**.

До 5. **ГОВІТИ**, це постити та ходити в церкву, підготовляючись до сповіді і причастя, також сповідатися й приймати причастя.

До 6. **ЮРОДИВИЙ**, це розумово недорозвинута людина, **ДУРНИК**, або людина, що втратила розум. Інші синоніми: **НАВІЖЕНИЙ**, **НАВІСНИЙ**, **БЕЗУМНИЙ**.

До 7. **ЧОТКИ**, це те саме, що уродженці Західної України називають **ВЕРВИЦЯ**. Прилад до рахування це **РАХІВНИЦЯ**, яку буває неправильно називають по-російськи "**щоти**".

9. Для англ. atomizer українські відповідники є **ПРИСКАВКА**, **РОЗПРИСКУВАЧ** та запозичене слово **ПУЛЬВЕРИЗАТОР**.

До 12. **ВАРНАК**, це в'язень, що відбуває чи відбув **КАТОРГУ** (заслання, поєднане з невільничою працею). Сьогодні в каторжній советській системі "**ГУЛЯГ**" каторжник має назву **ЗЕК** (це скорочення від російського слова "**заключенний**" — ув'язнений).

До 12. Слова **СИЗИЙ** Шевченко вживає, як опису голуба або орла. Ця назва кольору, однак, і досі поширена і корисна для загального вжитку. Це відтінки темного сіро-синього кольору, що найточніше відповідає англійській назві slate blue.

Нервовий пасажир.

Нервовий пасажир, всідаючи на літака, питається пілота:

— Ви завезте мене щасливо на місце призначення?

— Розуміється, — відповідає літун, — я ще ніколи не залишав нікого в повітрі.

В ресторані.

Гість: "Кельнер, чи ви маєте жаб'ячі ноги?"

Кельнер: "Розуміється, що маємо".

Гість: "Тоді скоротіть до кухні і принесіть мені скоро канাপку зі шинкою".

Х Р І

Н І

К А

Того року у Пластовій Станиці Нью Йорк День Солідарності відбувся рівночасно із Різдвяною Зустріччю в неділю 11-го січня. У великій залі Пластового дому зібралося пластова новацтво, юнацтво, старше пластуство й сеніорат, враз із численними батьками, щоб спільно у пластовому колі поколядувати й засвітити свою традиційну свічку. Станична пл. сен. О. Кузьмович у своєму слові до присутніх вияснила, що хоча всім членам станиці неможливо було того року зійтися разом в дні 6-го січня, але доручено кожному, де б він не був, злучитися думками і бажаннями о 10-й годині ранку і в цей спосіб продовжувати пластову традицію Святвечірньої Зустрічі.

Все ж п'ять днів пізніше пластова родина в Нью-Йорку має нагоду спільно запалити свої свічки. Тим разом це свічки солідарності з політичними в'язнями в СРСР у День Солідарності, започаткований там у тюрмі В'ячеславом Чорноволом, а тут на вільній землі Українським Пластом у 1975 році. Станична пл. сен. О. Кузьмович викликала курінних юнацьких куренів, осередкових старшого пластуства й сеніорату, представників новацтва та запросила до того кола присутню голову КПСтаршини пл. сен. Евстахія Гойдиш і Дорогу Гостю Станичного Свята, паню Раїсу Мороз. Вони запалили свої свічки в імені Олеся Бердника, Оксани Мешко, Оксани Попович, Миколи Руденка, Ірини Сенік, Василя Стуса, В'ячеслава Чорновола, Юрка Шухевича і його дітей Ірки та Ромчика. Вкінці Станична попросила голову КПС

запалити свою свічку з думкою про всіх пластунів, розкинутих по світу, а дванадцятку свічку просила панню Раю Мороз запалити з думкою про всіх політичних в'язнів, яких ми не знаємо.

Традиційним українським звичаєм від полум'я тих свічечок запалено 12 таких на тарілках різдвяного стола, де завжди залишається одне накриття для усіх неprisутніх. Тим разом на гарно прибраному столі були місця лише для неprisутніх. Заки поділилися із пластовою родиною кутею, господиня Свята, голова Пластприяту п. Галя Гошовська наложилла по ложці куті на кожному з порожніх тарілок. В цей спосіб пластуни Нью Йорку єдналися думками з усіма українськими політичними в'язнями і відзначували День Солідарності. Заступник станичної ст. пл. Богдан Гошовський відчитав звернення Головної Пластової Булави, яке закликало до голодівки, писання петицій та інших акцій у зв'язку з 12-им січня. Тому після закінчення свята присутні підписували петицію до новообраного президента США, Рональда Рєгана, вітаючи його у Білому Домі та прохаючи його стати в обороні прав людини, а зокрема українських політичних в'язнів у Советському Союзі.

А. Ч.

ПЛАСТУНИ В НЬЮ ЙОРКУ ВІТАЮТЬ ЗАКЛАДНИКІВ

У січні цього року, коли ціла Америка раділа звільненню 52 закладників, що перебули 444 дні ув'язнені в Ірані, пластуни із Пластової Станиці Нью Йорк не стояли осторонь тих подій.

У день, коли місто Нью-Йорк і його населення вітало, як своїх гостей, частину із закладників, на Пластовому Домі пишалася, як на всіх інших публичних інституціях, велика жовта стяжка — символ пов'язання закладників з родинами і цілим американським населенням. Тому, що серед гостей міста Нью-Йорку не було єдиного закладника — українця М. Метрінна, юнацька молодь написала до нього окремі привітання.

Першого лютого ц. р. була відправлена в церкві св. Юра Служба Божна подяки з приводу звільнення закладників, на якій було численне українське громадянство міста Нью-Йорку. Поруч з українсько-американськими ветеранами, що організували цю Богослужбу Подяки, станули в одностроях із своїми прапорами пластуни і пластуни з 3-го та 30-го куренів УПУ в Нью Йорку.

Пластун є ощадний...
(4-та точка пластового Закону)
...добре також коли щадить в українській установі
нагоду до того дає: **Кредитівка "Самопоміч"**
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303

Картонна-привіт, виготовлена спеціально на цей табір — роботи Гога Слупчинського.

Від 26-го до 31-го грудня 1980 р. відбувся на Західній Горі в Гленс Фолл, Н. Й. 26-ий з черги лещатарський табір для юнацтва, що його організувала Батага "Бурлаків". Комендантом табору під назвою "Нижче зера" був пл. сен. Мирослав Шарко, коменданткою під-табору юначок ст. пл. М. Гнатківська, бунчужним ст. пл. Роман Ковч, інтендантом і загальним організатором пл. сен. В. Гнатківський. Цього року в таборі була рекордова кількість учасників — 44 юнаки і 41 юначка з: Нью-Йорку, Олбані, Філадельфії, Сіракуз, Клівленду, Балтимору, Бостону, Вашингтону, Ньюарку і Бафало.

День в таборі починався о годині 7-й ранку вставанням і прорухом на снігу. По молитві і смачнім сніданні

таборовики їхали автобусами на лещатарські терени. Їзда на лещатах тривала від 9-ої до 4-ої по полудні, коли учасники верталися до "Ленд-марк Мотор Ладж", перед яким цілий тиждень стояв напис українською мовою: "Вітаємо — Скоб!"

Після вечері й відпочинку відбувалися вечірні зайняття. В часі першої товариської вечірки таборовики вибрали пл. розв. Н. Бачинську "Сніжинкою", а пл. розв. А. Пенцана "Морозенком". Другого вечора таборовики були запрошені до місцевої

"ІМКА", де могли цілий вечір плавати і змагатися у різних іграх.

Одним з найбільш вимагаючих вечорів був цей, в якому відбувся конкурс українознавства, де таборовики мали нагоду показати своє знання української мови й музики.

У вівторок, день перед закінченням табору, відбулися лещатарські змагання в трьох групах. Переможцями були:

Булава: 1. ст. пл. Марко Гудзян, 2. ст. пл. Роман Гайда, ст. пл. Олександр Богатюк.

Юнаки — Група "А": 1. пл. розв. Павло Білинський, 2. пл. розв. Орест Денайло, 3. пл. розв. Адріян Сушко.

Юнаки — Група "Б": 1. пл. розв. Марко Шевчин, 2. пл. розв. Нестор Кассараба, 3. пл. розв. Роман Граб.

Увечері 30-го грудня відбувся пластовий "Миколайко" з роздачею нагород. Програму вів бунчужний ст. пл. Роман Ковч. Завдяки щедрим жертвам українських підприємств в Нью-Йорку, а це "Арці", "Орхідеї" крамниці пана Я. Нуровицького і Т-ву Українських Інженерів, Відділ Нью-Йорк, організатори табору закупили 22 гарні нагороди, що їх розділено серед юнаків і юначок, що добули перші місця у конкурсі української пісні та української мови.

Нагороди за знання української мови одержали:

1. пл. розв. Ярослав Сидір — Клівленд, 2. пл. розв. Борис Банум — Кергонксон, пл. уч. Ляріса Біланюк — Філадельфія, пл. скоб Тарас А. Яцишин — Клівленд, 3. пл. розв. Тарас Масник — Вашингтон, пл. розв. Натя Масник — Вашингтон, 4. пл.

Провід та інструктори лещатарського табору. Перший зправа в останньому ряду інтендант табору пл. сен. Мирослав Шарко.

Наймолодший учасник Юстин Сай співає на прощальній ватрі.

ЛЕЩАТАРСЬКИЙ ТАБІР "НИЖЧЕ ЗЕРА"

Вечеря таборовиків.

Проби лещатарських вмілостей.

розв. Марко Банум — Кергонксон, пл. розв. Христя Троян — Нью Гейвен.

Нагороди за знання українських пісень добули:

1. пл. розв. Тарас масник — Вашингтон, 2. пл. уч. Ляріса Біланюк — Філадельфія, пл. уч. Леся Граб — Нью-арк, пл. розв. Христя Небеш — Клівленд, 3. пл. розв. Орест Білоус — Вашингтон, пл. уч. Таня Демянчук — Вашингтон, пл. уч. Няня Лев — Вашингтон, пл. уч. Анна Левицька — Пассейк, пл. розв. Катя Масник — Вашингтон, 4. пл. розв. Роман Граб — Ньюарк, пл. розв. Христя Левицька — Нью Йорк, пл. розв. Христя Макарушка — Бостон, пл. розв. Таня Со-

Бурлацький "Миколайко" — Ангел — ст. пл. Нестор Близан.

сяк — Рачестер, пл. уч. Андрій Менцінський — Ньюарк.

Цей останній вечір в таборі закінчився відспіванням "На добраніч" і тихим сподіванням зустрічі на черговому лещатарському таборі. Про це говорив також останній наказ нашого коменданта, що його ми слухали на закритті табору:

"...Так скоро минув табір! Здається наче вчора з'їхались, а вже треба від'їжджати. Не було часу затіснити

знайомство й дружбу. Не легко тому мені писати останній наказ і прощальне слово, бо так дуже хочеться бути разом! Перед Вами далека засніжена дорога й крута до верхів рідних Карпат. Перед Вами зрадливі яри, бурі й негоди. Хай спогади з нашого табору будуть Вам дорого-вказом у Вашій мандрівці й джерелом сили на довгому шляху до щастя, слави й свободи! Хай рідна мова й пісня збережуть Вас для Рідного Краю!

...Мені назавжди залишаються в пам'яті Ваші ясні, веселі лиця. Ан хочеться сказати "Краю Рідний, радій, не журися..." Я вірю, що не заведете моїх сподівань! Вірю, що Ви збережете наші пластові й лещатарські традиції й не загубите слідів лещат, що ведуть до Великої Мети — Вільної України! Сподіваюсь зустріти Вас всіх на черговому таборі Ватаги Бурлаків і затіснити нашу дружбу...

...Хай слідів нашої лещатарської дружби не засиплять сніги!"

Я певний, що ми — всі учасники того табору — будемо старатися приїхати знову на табір і плекати нашу дружбу.

пл. розв. Андрій Хархаліс

ВІДЗНАЧЕННЯ ДНЯ СОЛІДАРНОСТІ В СІРАНУЗАХ

12 січня 1981 року — вже 6-ий раз відзначила пластова молодь Сірануз, разом з молоддю СУМ-у день солідарності з українськими політичними в'язнями. В цьому році приєдналася до тих святкувань ще місцева Студентська Громада. Господарем цьогогорічних святкувань був Пласт, а програму запланували представники всіх трьох згаданих організацій.

Переведено одноденну голодівку, а дехто з молоді того дня віддав свою кров на потреби Американського Червоного Хреста. У вечірніх годинах відбулися в пластовій домівці спільні святочні сходи, які започатковано відспіванням українського національного гімну. В заступстві неприявної станичної, відкрила програму коротким словом ст. пл. Ліда Гвозда, а голова місцевого Осередку СУМ-у Славка Тимків відчитала звернення СКВУ в справі відзначування Дня Солідарності. У програмі відчитано біографії таких в'язнів і дисидентів: В'ячеслава Чорновола (читав Андрій Середницький — Студ. Громада), Юрка Шухевича (читав Андрій Павлів — СУМ), Оксани Попович (читала Марта Шоробура — СУМ), Миколи Руденка (Марко Гудзяк — Пласт), Стефанії Шабатури (Леся Гурська — Пласт). Ті біографії читали на сцені за білою заслоною, освітленою рефлекторами, що імітувало тюремну келію і викликало відповідне враження.

Виконавці програми Дня Солідарності; зліва: Славна Тимків (СУМ), Андрій Павлів (СУМ), Леся Гурська (Пласт), Марта Шоробура (СУМ), Андрій Середницький (Ст. Громада), Ліда Гвозда (Пласт). Навпроти: Марко Гудзяк (Пласт), Іван Гвозда (Пласт).

Ліда Гвозда дає свою ирив. Стоять ті, що вні її дали.

По вичерпанні програми пл. скоб Іван Гвозда відчитав лист, який виготовлено до Президента Ререна, під яким всі присутні склали свої підписи. Програму закінчено відспіванням "Не пора!".

Того ж дня переведено між присутніми грошеву збірку, яка дала в сумі 160.00 дол. В цій сумі треба відмітити даток юначок 34 Куреня УПЮ ім. 500 героїнь із Кінгіру — 50.00 дол., — які вони призначили із свого заробітку в часі різдвяного ярмарку. За зібрані гроші закуплено одяг для дітей політв'язнів.

ПЛАСТОВА ЯЛИНКА

У Рочестері 11-го січня цього року панувала надворі холодна сніжиста зима. В теплій залі Церкви Богоявлення зібралися батьки, дідуся, бабусі, дітвори та зацікавлені громадяни полюбуватися різдвяною програмою, яку дбайливо приготувала пластова молодь з допомогою виховників.

На залі залунали ніжні дитячі голоси прославленням новонародженого Сина Божого традиційною українською колядкою, а жваві новацькі руки прикрасили свіжу ялинку прикрасами свого власного виробу. Вбравши ялинку, пластуни й пластунки з ентузіазмом і старанням представили монтаж денлямацій, інсценізацій, співу й інструментальної музики.

Дивлячись на юну дітвору, було виразно видно, з яким старанням вони хотіли показати своїм рідним, що вони навчилися під час сходин. А на обличчях глядачів віддзеркалювались погляди замилювання, зворушення та задоволення, що ще тани існує горстка української молоді, яка при дбайливому вихованні проявляє своє споріднення із скарбами традиції своїх батьків і прадідів.

Крім спільних виступів, глядачі мали приємність почути молоді музичні таланти — на фортепіані грали Олеся Гуран, Ніна Денисенко, Богданна Зазуляк, Уляна Лужецька та Оксана Хвесик, а на акордеоні, Андрій Денисенко. Присутні були особливо захоплені співом Марка і Тані Міллер, котрі в супроводі фортепіану їхньої сестри Віри, гармонійно відспівали щедрівку. На закінчення святочної програми, на тлі живої ялинки новачок і юначок, всі присутні родинно відспівали коляду "Бог Предвічний".

Після мистецької частини пластова молодь була нагороджена смачною перенускою і подарунками. При наві й солодкому присутні мали нагоду оглянути працю пластової молоді. Тут можна було побачити, що пластова програма старається розвивати не тільки усну мову, але так само присвячує час до писаної мови, української історії, ручного мистецтва і майстеркування.

За такий успішний попис належить велика подяка всім молодим виховникам, котрі з посвятою і зацікавленням провадять тижневі сходини. Окрема щира подяка належить пл. сен. Тамарі Денисенко, Ярі Кекіш, Христині Новч, Іванові Крамарчукові і п. Христині Венгловській за їхню допомогу. Велике спасибі всім щедрим і трудящим мамам, які постійно підтримують пластову працю і які подбали цього року, як і в попередніх роках, про смачну перенуску й печиво.

Такі пописи й зустрічі повинні відбуватися частіше, бо це є велика нагода для молоді, в товаристві своїх ровесників і батьків, розвивати рідну мову, спів і мистецтво. Спільні пописи в приймний спосіб прищеплюють любов до традиції й культури та приготують молодь до суспільно-організаційного життя.

По закінченні цього річної пластової ялинки, учасники розійшлися по домах, наповнені святочним настроєм. На устах і в думках відгомонам лунали слова надії з колядок та пластового гимну: "Пласт наша гордість і мрія... В Пласті росте новий люд..."

ЮНАЦЬКИЙ КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунук Сеніорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду
св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької

на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода 150.00 дол.

II нагорода 80.00 дол.

III нагорода 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Жюрі конкурсу: Богдан Бойчук, Валентина Юрченко і Олександра Юзенів.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній конверті. Слати на адресу:

PLAST - WERCHOWYNYK
140 Second Avenue
New York, NY 10003 USA

Реченець конкурсу: до 30 червня 1981 року

Вітай, Америко і Канадо!

(Із "Стихією" по північно-американському континенті)

Забавляє пластунів-таборовинів на "Вовчій Тропі".

Ціла група в домі пл. юн. Аскольда Гораєцького у Філадельфії.

"Стихія" — це одна з найновіших естрадгруп на овиді української музики. Це європейська група, її осідок у Вічному Місті, в Римі, в УМПС. Члени семінаристи походять з різних сторін світу, а їх вік теж різний: від 14 до 30 (це о. Євген і пан професор Б. Татарин). Всі, як один, любителі музики і, по більшій часті, "самоуки", починаючи від керівника о. Євгена, автора слів та музики стихієвого репертуару. Членами "Стихії" є теж відомі читачам "Юнака" пластуни А. Ганкевич, А. Гораєцький і А. Сімків, що з о. Євгеном виготовили цей репортаж. За порадою деяких батьків семінаристів, що прибули до нас на Великодні Свята, щоб поїхати до США в турне з наміром пропагувати українську середню школу в Римі, всі члени, і ті із США та "європейці" згодились на таку пропозицію.

От члени ансамблю: А. Ганкевич — органи (електрично); Л. Кравчук з Індії — гітара; П. Лоза з Філадельфії — бубни; А. Гораєцький з Філадельфії — співак; з Європи: М. Гузан з Великобританії — акордеон; п. Б. Татарин з Великобританії — співак; Р. Ліпа з Німеччини — бас-гітара; А. Сімків з Німеччини — співак; о. Євген з Великобританії — співак і гітара; Т. Карпюк з Канади — співак.

19-го червня раненько ми виїхали з Малої Семінарії на летовище Фюмичіно... і дізнались, що наш відліт чотири години спізнений: американський президент Картер приїжджає до Італії. США вже починають нам не подобатись. В літаку ті з Великобританії починають привикати до ламаної англійсько-американської мови! Андрій і Роман з Німеччини не говорять та не розуміють по-англійськи, тому з ними будемо мати багато "кумедій"! Сходимо з літака змучені, але в дуже піднесеному настрої: ми в Нью-Йорку. На нас уже чекають родичі деяких членів, а саме панство: Ганкевичі, Лози та Ціховляси. Вони під час цілого турне будуть нам помагати, бо без них було б нам неможливо пуститись в таку поїздку. Організуємось: одна частина перебуватиме в п-ва Ганкевичів, а друга в п-ва Ціховлясів. О. Євген — в парафіяльному домі за дозволом пароха о. монс. П. Федорчука. Роман, чекаючи на авто, вельми здивувався, коли повз нього проїхала довга лімузина з чотирма дверима! Він запитав Аскольда: "Це авто, чи корабель?"

Очевидно, всі в сміх! По дорозі з летовища до Йонкерсу, милувались ми красою високих хмаросягів, що вирізувались на овиді ньюйоркського Мангтану. Перші кроки на американській землі певні та чаруючі!

Перший тиждень: 22-28 червня.

Зуміли ми позбирати з усіх-усюд інструменти, що нам бранували, бо зі собою ми привезли лише акордеон та бас-гітару. У неділю 22-го рано о. Євген відправив Службу Божу, а по ній уділив ієрейські благословення. Під час проповіді мав він можливість говорити довше про своє власне поклоніння до чину оо. Салезіян.

Перший виступ ввечері в шкільній залі побіч церкви відбувся гарно. Людей не багато, але нам залежить на тому, щоб пробити "лід"! Висвітлили ми теж прозорки про життя "Малого Семінарста". По виступі ми мали милу зустріч з парафіянами при солодному.

Наступного дня абсолювенти та абсолювентки школи при Церкві св. Михаїла їхали на цілоденну прогулянку до монастиря оо. Францішканів. Запрошено й нас. Ми дуже радо прийняли запрошення і дуже гарно провели день. Нам було дуже цікаво почути про щоденні проблеми отців Францішканів. Роман нав'язав дружбу з братом Андрієм, Тимошем, і як тільки міг, "хрестив" його у басейні. Нас почали усі вже називати "романс" — "римляни"! Мали ми в прекрасному хмаросягу УНС на вул. Монтгомері інтерв'ю до "Свободи". Пан В. Сохан провів нас по друкарні й ми не могли начудуватись оцим українським надбанням в серці Нью Джерзі!

Слід тепер відвідати трохи Нью-Йорк. А. Соневицький, колишній семінарист та однокласник Романа й Тараса з Канади, та О. Фурда, член "Водограю", як і Андрій, були нашими провідниками. Почали ми з української дільниці на Сьомій вулиці: Арка, "Київ", "Дім Визвольного Фонду"... і "Лис Микита". Чути було на вулиці українську мову! Вийшли ми на дах найвищого в Нью-Йорку будинку: очі впивались чудесним краєвидом міста! Звіздам пішки пішли до пристані, щоб поплисти до Статуї Свободи. Гаряче й душно (в одній частині 115° Фр.), хочеться пити й пити.

Свіжо відчуваємось при переправі до острова. Було багато туристів. Йдемо східцями вгору й, здається, схо-

дам немає кінця. Андрій Соневицький, щоб нас розвеселити, почав жартувати різними мовами, включно з італійською. Вид з корони справді незабутній!

В п'ятницю ми поїхали до парафії оо. Редemptористів в Ньюарку. Перед виступом отці відправили молебень, відтак зійшли до залі, де пан П. Ганкевич уже змайстрував був технічні сполучення. Гарно випав наш концерт, а ще кращою зустріч із парафіянами. Щирі наші люди та добродушні. Наступного дня одна група з паном Ганкевичем поїхала до Філадельфії.

Другий тиждень: 29/6 - 5/7.

Ранком приїхала решта групи. "Одинадцятку" відправив неоієрей в Церкві Царя Христа, в якій о. монс. Білянич нас привітав і представив своїм вірним, що виповнили храм. У Філадельфії нами заопікувались батьки Павла і Аскольда. Виступ проходить у шкільній залі Сестер Василіанок. Вже годину перед ним прибували люди. Приємно було знову побачитись та поговорити з колишніми друзями семінаристами. Концерт йшов успішно. Жаль було нам потім казати їм, що в нас ще нема платівки і що лише одна копія нот до пісень. Вечір провели ми в хаті п-ва Лози, батьків Павла, при смачній перекусці та веселій розмові.

Треба їхати в дальшу дорогу: програма велика і нема часу на особисті розваги. Виїжджаємо до Канади, до Торонта. Одна частина їде старим "крайслером", а друга їде "венном", бо зголосився Богдан нас туди повести. Довго їхалось, але треба признати, вигідно, бо сітка "гайвеїв" знаменито розроблена. Рано ми вже в Миссисага у панства Карпюків, батьків Тараса. Ще в пам'яті чудовий водопад Ніягара та чистота Канади.

1-го липня ми поїхали до залі, де зустрілись із безліччю колишніх друзів. Слід тут відмітити, що Торонто, головню парафія св. Николая, перше місто на північно-американському континенті, що масово висилало до Семінарії своїх юнаків на науку. Ну, ще і тепер багато хлопців таки з Торонта.

Концерт відбувся у дуже родинній атмосфері! Ми чулись, як вдома. Пісня "Син Матері" найбільше усім подобалась. Довго потім говорили ми з людьми, даючи їм ширші інформації про Малу Семінарію. В середу о. Євген мав коротке інтерв'ю на основі прозірок з відповідними коментарями про життя в Малій Семінарії в "Телекюфас" (українська радіопередача в Торонті).

3-го липня — виступ в Гамільтоні.

Третій тиждень: 6-12 липня.

Пані Онишун, відома пластунка й "Тітка Квітка", з якою ми заізналися в Римі, взяла нас на цілоденну прогулянку до "Марін Ланд" та щоб подивитись краще й довше на славний водопад Ніягара. Це прогулянка, якої ми в житті не забудемо.

У вівторок — виступ в парафії о. Р. Набережного в Ошаві. Громада мала, але дуже, дуже привітна. Тут гостила нас пані Децин, син якої, Марко, в Семінарії. Кінчався тиждень, а тут пані Галя нас запрошує на гучну вечерю, по якій ми всі пішли на виступ "Наравани". Нарешті можемо сісти і дивитись, як інші виступають!

Немає ради, треба їхати далі. Сумно нам покидати Канаду. А тут дзвонять. Голова комітету, що відповідає за організацію Українського Дня Спадщини, просить нас виступити у відомому Онтарійському центрі. Приймаємо

пл. юн. Андрій Сімців з "шофером" Романом, з Ессену спочивають, а це старе, що стоїть позаду. Увага! "Наше авто" не це нове, на якому вони спочивають, а це старе, що стоїть позаду.

запрошення й виступаємо в "Банд Шелстанд" у програмі святкування Українського Дня. Виїзд до Парми ввечері. Там чекає на нас о. І. Тілявський, колишній наш учитель української мови. Виїжджаємо трьома автами: крім п-ва Карпюків, нас возив ще Я. Білоус, колишній учень о. Євгена.

4-ий тиждень: 13 - 19 липня.

Пізно заїжджаємо до отця, вже по півночі! Розміщуємось по родинях на заслужений нічліг. Перед Службою Божою проходжуємось по парафії. Мусимо признати, що парафія Покрови в Пармі найкраща парафія в світі, коли мова про приміщення: наплиця, в будові нова церква, чудесна зала, спортова площа, свій власний цвинтар і парафіяльний дім, і то все лежить поруч! Люди з побожністю та великою радістю брали участь у Богослуженні: неоієрей таки підносять їх на душі і додає сили до дальшої праці для своєї Церкви й Народу! На концерт вони прибули масово: були люди й з інших парафій, що були мило вражені зразковою поведінкою семінаристів і їх бездоганним володінням рідною мовою. Коло Парми містяться табори Пласту й СУМ-а, тому рішаємо їх відвідати.

В понеділок поїхали ми з о. Тілявським на "Хортицю", — сумівський табір. Там нас привітав друг Й. Рожка, друг о. Євгена ще з його шкільних років. Звітались ми з таборовиками. З дівчатами заграли у відбиванку і янось "дали собі раду". З хлопцями, однак, довелось нам програти у копаний м'яч з вислідом три на два! Менше з тим. В надвечір мали ми змогу ще випуститись в озері. Виступ для табору дали ми в часі перекуски. По вечері, з огляду на "вечорницю", ми залишились, щоб побути з нашими ровесниками. О. Євген та Михайло почувались трохи змучені, тому поїхали додів.

Другий день перевели ми в чарівній пластовій оселі "Писаний Камінь", де наші пластуни почувались знаменито. Місцевість чудова. Арома зелені виповнювала наші легені та очищувала їх з міського "смогу". Усе довкілля чарувало нас своєю пишною красою. Виступ прекрасний. Ми поділили його між таборовиками й нашими піснями. Одну ми співали, другу вони. Ніколи не забудемо, коли новачки й новачки почали витанцювувати рідні танці під звуки музики нашого акордеоніста Михайла.

Під час виступу в "Онтаріо Плейс", з ліва на право Андрій Ганкевич, Левно Кравчук, Михайло Гузан, а з-заду на бубнах Павло Лоза.

Сумно було покидати "Писаний Камінь", та треба було їхати до Чікаго.

Вийжджаємо в середу. На нас уже чекав п. М. Панчук, знаний нам з літніх курсів УКУ. Приміщуємося у Філії УКУ і, очевидно, сходяться наші давні друзі та ми з ними "бенкетуємо" і "бешкетуємо". В суботу виступ в парафії св. Миколая в шкільній залі. Крім того о. Євген ще мав коротке слово про Малу Семінарію в парафіяльній радіопрограмі.

П'ятий тиждень: 19 - 26 липня.

Рано Служба Божя в церкві св. Володимира й Ольги. Нас приймає о. мітрат М. Бутринський.

По обіді їдемо до відпочинкової оселі в "Равнд Лейк", що відмічувала своє 30-ліття. Це не було в програмі, але як можна зробити нашим людям прислугу й приємність, чому ні! Вони, зрештою, впродовж цілого нашого турне показали дуже гостинними. Ввечері скоренько вертаємо до парафії, бо — виступ. Зійшлась сила-силенна народу. В нас трохи трема! Не треба було чого боятись, бо виступ випав знаменито! І ми, що виступали, і люди, що слухали, були задоволені. Ще всі люди не вийшли з залі, а тут зривається страшна буря-злива, що місто Чікаго не бачило від 60 літ! Цілу ніч ми випомповували воду з бібліотеки філії УКУ, що залила її. Вода теж пошкодила нашому "крайслерові": віддаємо авто до направи. Із милими споминами покидаємо місто. Частина поїхала автобусом аж до Нью Йорку, а решта автом.

У програмі ще три місцевості: Союзівка, сумівський табір "Елленвил" й пластовий табір "Вовча Тропа". "Ще трохи" — підбадьорюємо себе.

23-го виступили ми на "Союзівці". "Европейці" не могли вийти з дива, коли побачили вакаційний український resort з тенісовими kortами, басейном... Пан Квас нас дуже добре гостив. Цілий день ми байдинували коло басейну: були бо дуже змучені. Ввечері ми мали цілий свій "шов" і люди тани були вражені оригінальністю наших власних пісень. Приїхала по нас і завезла на "Вовчу Тропу" пані Якубович, син якої, Марко, багато дописує до "Юнака". Також "сьоминебесне" явище! Скільки того терену і аж чотири табори відбуваються в цей самий час. Роман задоволений: на таборі басейн... і на таборі теж Тиміш! Сміху не було кінця. Перейшлись ми по таборі і ввечері у великому курені цікавий та гарний виступ для таборовиків. Так нам подобалось бути на таборі, що ми рішили таки ніч перевести в ньому, тим більше, що, як не помиляємось, відбувався прощальний вечір при звуках "диско".

пл. юн. Андрій Сімців влаштовується у панства Ціховлясів. Позаду Андрій Ціховляс

— "однолюдин" нашого Андрія.

Ще чекає на нас останнє зусилля: "Еленвил"!

Тяжко сказати тепер, отак з перспективи минулого, хто має кращі табори, бо усі насправду гарні і з усім, що може собі таборовик банати. На "Еленвилі" в той час відбувався спортивний табір і, очевидно, нас запрошено до "змагань" в копаний м'яч і у відбиванку. Ми вже об'їхали в п'ятьох тижнях більше, ніж 5000 миль, і змучені, але таки, щоб не нищити таборовикам атмосфери, приймаємо всілякі "поєдинки". З дівчатами пішло нам добре: виграли усі ігри, а з хлопцями... ми програли в копаний м'яч і то з таким вислідом, що соромимось навіть і написати про це, але для хроніки треба таки! 11-ї в користь таборовиків! Так сильно ми програли! Лишилися ми в таборі кілька днів. Таборовики під час нашого виступу ковали кожне наше слово і тут також багато хотіло платівки чи слова, і це якраз змусило нас таки накрутити платівку перед виїздом додому.

6-ий тиждень: 27/7 - 2/8.

В неділю о. Євген відправив Богослужбу для таборовиків і виголосив знаменну проповідь: спорт має свою важливу функцію у творенні характеру юнака та його духовості.

Усі віддаємо хвалу Богові за успішне переведення турне.

Відпочиваємо і під проводом п. П. Ганкевича набираємо в "бейсменті" хати платівку. Ми не професіоналісти, тому не очікуємо дуже багато від платівки. Це буде для нас пам'ятка. Відвідали ми ще і "Гантер", де не могли намилюватись чудовою гуцульською церквою, збудованою без цвяхів. Ще відсвяткували дні народження Андрія Ганкевича й Андрія Ціховляса.

Отак коротко й стисло репортаж про нашу подорож по США й Канаді.. Сподіємось, що ми, дорогі читачі, зуміли вас усіх зацікавити нашими пригодами й авантюрами.

пл. розв. Андрій Ганкевич — Йонкерс
пл. розв. Аскольд Горасцький — Філадельфія
пл. уч. Андрій Сімків — Мюнхен
о. Євген Скоб!

**СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА", ЯКІ
ВПЛИНУЛИ ДО 15 БЕРЕЗНЯ 1981 РОКУ.**

КАНАДА:

Ярослава Хархаліс, Торонто 10.00
Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) \$980.00
США:

Замість квітів на могили (див. посмертні згадки) \$282.50
Гафтович Надя (Гартфорд) 3.00
Леськів Марія (Філадельфія) 5.00
Гудзян Марко (Сіранузи) 10.00
Сацюк Данило (Сан Джермен) 5.00
Смик Андрій, (Нлінтон) 20.00
Стельмах Орест (Гартфорд) 2.00
Члени Пластприяту в Елізабет 55.00
Члени Пластприяту в Міннеаполіс 25.00
25-ий Курінь УСП-ів "Чорноморці" 25.00

Разом: \$532.50

ВЕЛИКОБРИТАНІЯ:

Люба (Стасюк) і Тарас Циктор (Манчестер)
(гляди допис) фунтів 19.00
Анна (Костів) і Роман Гривнан (Лестер)
(гляди допис) фунтів 16.00
П. Олеськів (Лондон) фунтів 2.00

Разом фунтів: 37.00

"Просимо прийняти пожертву \$25.00 на прес-фонд
пластових видань від Пластприяту в Міннеаполіс, (США).
З привітом і пошаною!"

Ніна Бунік, скарбник: **Натря Гуцал**, голова Пластприяту.
"Пластприят Пластової Станиці в Елізабет, (США),
складає по \$2.00 від кожного члена на пресовий фонд
пластових журналів — \$36.00 за 1980 р. і \$19.00 додає-
мо до висланих вне в 1979 р. грошей — разом: \$55.00".

Р. Грицан, референт пластових видань.

Щиро дякуємо Членам Пластприяту в Елізабет і
Міннеаполіс за пам'ять і їхні датки. — **Адміністрація
Пластового Видавництва.**

З нагоди курінної зимової Зустрічі, яна відбулась
17-18 січня 1981 р. на оселі УПН "Союзівна", члени
25-го Куреня УСП-ів "Чорноморці" зібрали \$25.00 на пре-
совий фонд журналу "Юнак".

С К О Б !

ДОБРОГО ВІТРУ!

ст. пл. **В. Лапичан**, курінний скарбник.

ДАТКИ НА "ЗАЛІЗНИЙ ФОНД",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ВІД 1 СІЧНЯ ДО 15 БЕРЕЗНЯ 1981 РОКУ.

КАНАДА:

1. Збірка з нагоди 25-річчя Пластової Групи в
Саснатуні (гляди окреме повідомлення) \$355.00
2. пл. сен. о. Володимир Івашко \$100.00
3. Пластова Станиця в Едмонтоні \$25.00
З нагоди 25-річчя Пластової Групи в Саснатуні скла-
ли пожертви на "ЗАЛІЗНИЙ ВИДАВНИЧИЙ ФОНД ПЛАС-
ТУ":

\$100.00 — д-р Мирослав Небелюк;

по \$25.00: д-р Константин Блоха, п. Анна Вербіцьна, п.
Степан Воробець, Степан Дух, о. Володимир Івашко, п-во
Євген і Катерина Сабада, Пластова Молодь (збірка);
по \$20.00: п-во Петро і Наталія Воробець, п-во Остап і
Степанія Нагачевські, д-р Богдан і Анна Роздільські;
\$15.00: п-во Євген і Розалія Намінські;
\$5.00: п. Ярослава Жеребецьна.

Разом зібрано: \$355.00

Разом Канада: \$480.00

США:

1. Василь і Анна Макухи, Бафало \$50.00
2. ст. пл. Роман Макух, Бафало \$50.00

Разом США: \$100.00

З пожертв, які вплинули під час панахид і похоронів
бл. п.

пл. сен. ОЛЕКСАНДРА КОТОВИЧА,

п. Л. Котович передала \$600.00

на пресовий фонд пластових видань.

Замість квітів на могилу

св. п.

**інж. пл. сен. ОЛЕКСАНДРА ЙОСИФА
КОТОВИЧА**

— Батьна наших пластуників сеньорів Юрія і Галі
складаємо на "ЗАЛІЗНИЙ ФОНД"

Пластового Видавництва \$25.00.

**Старшина Пластової Станиці
в Едмонтоні, Канада**

Замість квітів на могилу
дорогого **ТАТА-ДІДА**

пл. сен. ОЛЕКСАНДРА ЙОСИФА КОТОВИЧА

складаємо \$250.00 на пресовий фонд "Юнака".

**пл. сен. Юрій і Галія Котовичі — діти;
Оксанна, Марічна і Роман — внуки.**

В другу річницю смерті
св. п.

ЛІДІІ ДИКУН

складаю \$20.00 на пресовий фонд "Юнака".

Зенон Федорович Торонто, Канада

Замість квітів на свіжі могили

св. п.

**ДОБРОДІЙКИ МАРІЇ і о. ЛЮТОСЛАВА
КУССИХ**

складаємо на пресовий фонд пластових журналів \$100.00.

**Зеновія і Богуслав Вжесневські
Ст. Ана, США**

ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ В БОФАЛО

переслала \$100.00

на Видавничий Фонд ім. Першого Начального Пластуна

СІРОГО ЛЕВА

як переданий їй даток для потреб Станиці,
що його замість квітів на свіжу могилу

бл. п.

інж. БОРИСА КРИНИЦЬКОГО

внука Першого Начального Пластуна —

бл. п. Северина Левицького і сина Тані Криницької.

Склали товаришки:

**В. Котин, Д. Минита, Н. Планида, К. Стецюк, Н. Стець
і І. Хмільєвська.**

Відзначаючи третю сумну річницю смерти

НАШОГО НЕЗАБУТЬОГО СИНА І БРАТА

ОРЕСТА ГОНКО,

складаємо \$300.00 на створений нами фонд
постійних дарункових передплат журналу "Юнан"
для неможливих юнаків чи юначок.

РОДИНА ГОНКО

Бронкс, США

Замість квітів на свіжу могилу
широкого Друга

пл. сен. ЯРОСЛАВА КУЛЬЧИЦЬКОГО

25 дол. на Пресфонд "Юнана"

складає пл. сен. Ольга Нумович.

В пам'яті

бл. п. ВАСИЛЯ ФЕДОРОВА

Батька наших Друзів — Володимира і Дарії —
складаємо на пресовий фонд "Юнана":

\$25.00 — Ляриса і Ярослав Музични;

по \$20.00: Марта і Адріян Галаяровичі; Люба і Нестор
Кобзури; Оленна і Василь Хмільяни;

\$15.00 — Марта і Богдан Новчі;

по \$10.00: Люба і Володимир Боднарі; Ольга і Роман
Возняни; Ліда і Микола Голіяни; Мирослава і Юрій
Оришневичі.

Разом: \$150.00 Клівленд, США

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА СВІЖУ МОГИЛУ ОРЛИКІВЦЯ —

бл. п.

пл. сен. дов. ЯРОСЛАВА КУЛЬЧИЦЬКОГО

склали на Пл. журнали "Юнан" і "Готуйсь"
та на семінарійний Фонд:

Пл. сен. Гойдиш Евстахія — голова НПС, \$50.00 (на жур.); пл. сен. Володимир і п. Марія Барагури, \$25.00 (на жур.) і \$25.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Іван і Наталка Макаревичі, \$50.00 (на сем. Фонд); 8-ий Курінь УПС "Орликівці", \$25.00 (на жур.) і \$25.00 (на сем. Фонд);

Орликівці: пл. сен. Андрійко Микола, \$10.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Витягловський Михайло, \$25.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Войтович Петро, \$5.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Копистянський Андронік, \$10.00 (на жур.); пл. сен. Копистянський Богдан, \$10.00 (на жур.); пл. сен. Корж Ольга, \$10.00 (на жур.); пл. сен. Курчак Микола, \$10.00 (на жур.) і \$10.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Кух Володимир, \$10.00 (на жур.); пл. сен. Левицька Ірина, \$5.00 (на жур.) і \$5.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Лемішка Андрій, \$10.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Пісецька Галина, \$10.00 (на сем. Фонд); пл. сен. Попович Теофіль, \$10.00 (на жур.); пл. сен. Сольчанин Ірина, \$25.00 (на жур.); пл. сен. Сушко Ольга, \$5.00 (на жур.); пл. сен. Хухра Дарія, \$20.00 (на жур.).

Разом: на журнали — \$215.00

на сем. Фонд — \$175.00

Збірку перевела Курінна Старшина Куреня Орликівців.

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 15 БЕРЕЗНЯ 1981 РОНУ

1. Марко Гудзяк, Сіранузи, США — 1 передплата для юнана в Бразилії;
2. Гурток "Соняшники", 2-ий Курінь ім. Лесі України в Нью Йорку, США — 1 передплата;
3. о. Володимир Тарнавський, Едмонтон, Канада — 1 передплата для незалежного пластуна в Австралії;
4. Кредитова Кооператива "Самопоміч" у Філадельфії, США — 1 передплата для незалежного пластуна (або пластунки).

Разом 4 дарункові передплати. УСІМ ЖЕРТВОДАВЦЯМ ЩИРЕ СПАСИБІ!

ДО НАС ПИШУТЬ...

ДОРОГИЙ "ЮНАЧЕ"!

Наш гурток "Соняшники" з 2-го Куреня УПЮ-ок ім. Лесі Українки в Нью Йорку посилає п'ятнадцять доларів, щоб посилати "Юнака" якійсь пластуниці чи пластунові в Бразилії або Аргентині. Також просимо нас переслати адресу тієї людини, щоб ми могли з нею переписуватися.

Дякуємо, Скоб!

пл. уч. Мирося Драган,
пл. уч. Христия Брикович,
пл. уч. Галя Сонна.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922 1402

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спілка приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„НОСІВНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,

2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкерія
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуюмо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою

повинен купити подорожний квиток та одержати безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюроі

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:
YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням якогось напрямку”, —
наже Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

БОРСУК

ЇЖАК

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

КАЖАН

БОБЕР

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьків, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

САЙГАК

ЛИС

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ Пл. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ

2199 Bloor St. West M6S 1N2

Пл.станіцям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ